

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thomæ A Kempis Canonici Regvlaris Ord. S. Avgvstini De Imitatione Christi Libri Qvatvor

Thomas <von Kempen>

Antverpiæ, 1617

Cap. XXIII. De meditatione mortis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45760](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45760)

effet de aliqua futura emendatione, & maiori spirituali profectu.

CAP. XXIII.

De meditatione mortis.

I VALDE citò erit tecum hîc factum, vide aliter quomodo te habeas: hodie homo est, & cras non comparet. Cùm autem sublatus fuerit ab oculis, etiam citò transit à mente. O hebetudo & duritia cordis humani, quod solùm præsentia meditatur, & futura non magis præuidet. Sic te in omni facto & cogitatu deberes tenere, quasi hodie esses moriturus. Si bonam conscientiam haberes, non multùm mortem timeres. Meliùs esset peccata cauere, quàm mortem fugere. Si hodie non es paratus, quomodo cras eris? Cras est dies incerta, & quî scis, si crastinum habebis?

2 Quid prodest diu viuere, quando tam parum emendamur? Ah longa vita non semper emendat, sed sæpè culpam magis auget. Utinam per vnâ diem benè essemus conuersati in hoc mundo. Multi annos computant cõ-

C uer-

Iob 9.

E 14.

11e Lucæ

12 E

Heb. 9.

Matt.

25.

Luc. 12.

Sap. 4.

Mat. 24.

E 25.

uersionis, sed sæpè paruus est fructus emendationis. Si formidolosum est mori, forsitan periculosius erit diu-
Eccle. 7. tiùs viuere. Beatus, qui horam mor-
 tis suæ semper ante oculos habet, &
 ad moriendum quotidie se disponit.
 Si vidisti aliquando hominem mori,
 cogita, quia & tu per eandem transi-
 bis viam.

Heb. 9. 3 Quum manè fuerit, puta te ad
 vesperum non peruenturum. Vespere
 autem factò, manè non audeas tibi

Luc. 21 polliceri. Semper ergo paratus esto,
 & taliter viue, vt numquam te impa-
 ratum mors inueniat. Multi subitò
 & improuisè moriuntur. Nam hora,

Matth. qua non putatur, filius hominis ven-
 turus est. Quando illa extrema hora
 venerit, multum aliter sentire incipies

24.
Luc 12. de tota vita tua præterita: & valdè do-
 lebis, quòd tam negligens & remissus
 fuisti.

Eccle. 41 4 Quàm felix & prudens, qui ta-
 lis nūc nititur esse in vita, qualis optat
 inueniri in morte. Dabit namq; ma-
 gnā fiduciam feliciter moriendi,
 perfectus contemptus mundi, feruens
 desiderium in virtutibus proficiendi,

amor

amor disciplinae, labor poenitentiae, promptitudo obedientiae, abnegatio sui, & supportatio cuiuslibet aduersitatis pro amore Christi. Multa bona potes operari, dum sanus es: sed infirmatus, nescio, quid poteris. Pauci ex infirmitate meliorantur: sic & qui multum peregrinantur, raro sanctificantur.

5 Noli confidere super amicos & proximos, nec in futurum tuam differas salutem: quia citius obliuiscuntur tui homines, quam aestimas. Melius est nunc tempestiue providere, & aliquid boni praemittere, quam super aliorum auxilio sperare. Si non es pro teipso sollicitus modò, quis erit pro te sollicitus in futuro? Nunc tempus est valde pretiosum. Nunc sunt dies salutis. Nunc tempus acceptabile. Sed proh dolor, quòd hoc utiliùs non expendis, in quo promereri vales, vnde aeternaliter viuas! Veniet, quando vnum diem seu horam, pro emendatione desiderabis, & nescio, an impetrabis.

Isa. 30.

Eccl. 31.

Jer. 17.

Eccl. 48

Matt. 6

6 Eia charissime, de quanto periculo te poteris liberare: de quàm ma-

gno timore eripere, si modò semper
 timoratus fueris, & suspectus de mor-
 te. Stude nunc taliter viuere, vt in
 hora mortis valeas potiùs gaudere,
 quàm timere. Disce nunc mori mun-
 do, vt tunc incipias viuere cum Chri-
 sto. Disce nunc omnia contemnere,
 vt tunc possis liberè ad Christum per-
 gere. Castiga nunc corpus tuum per
 pœnitentiam, vt tunc certam valeas
 habere confidentiam.

Rom. 6.

Luc. 14

1 Cor 9

Luc. 12

7 Ah stulte, quid cogitas te diu vi-
 cturum, quum nullum diem habeas
 hîc securum? Quàm multi decepti
 sunt, & insperatè de corpore extracti?
 Quotiens audisti à dicentibus, quia
 ille gladio cecidit, ille submersus est,
 ille ab alto ruens ceruicem fregit, ille
 manducando obriguit, ille ludendo
 finem fecit. Alius igne, alius ferro,
 alius peste, alius latrocinio interit:
 & sic omnium finis mors est, & vi-
 ta hominum tamquam vmbra subi-
 tò pertransit.

Iob 14.

8 Quis memorabitur tui post mor-
 tem? & quis orabit pro te? Age, age
 nunc charissime, quicquid agere po-
 tes: quia nescis quando morieris,
 nescis

nescis etiam quid te post mortem sequetur. Dum tempus habes, congrega tibi diuitias immortales. Præter salutē tuam, nihil cogites; solūm quæ Dei sunt, cures. Fac nunc tibi amicos, venerando Dei Sanctos, & eorum actus imitando: vt cūm defeceris in hac vita, illi te recipiant in æterna tabernacula.

9 Serua te tamquam peregrinum & hospitem super terram, ad quem nihil spectat de mundi negotiis. Serua cor liberum, & ad Deum sursum erectum, quia non habes hīc manentem ciuitatem. Illuc preces & gemitus quotidianos, cum lachrymis dirige, vt spiritus tuus mereatur ad Dominum, post mortem, feliciter transire. Amen.

CAP. XXIIII.

De iudicio, & pœnis peccatorum.

IN omnibus rebus respice finem, & qualiter ante districtum stabis iudicem, cui nihil est occultum; qui muneribus non placatur, nec excitationes recipit: sed, quod iustum

Mat. 6.

Luce

12.

Gal. 6.

Luce

16.

Heb. 11

1 Pet. 2

Hebr.

13.

Hebr.

10.